

ဓမ္မအမေးအဖြေများ

၁၈။ ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် အလှူတရား၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ မကောင်းမြင်ဝါဒလား

ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့်အလှူတရား

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည် ဘုန်းဘုန်းဘုရား၊

ဗုဒ္ဓဝါဒမဟုတ်ဘဲ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဗုဒ္ဓဝါဒနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ့မှာ ဘဝင်မကျတာလေးတစ်ခု ရှိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အလှူတရားကို ငြင်းပယ်တာတဲ့။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ လောကကို ဒုက္ခလို့ မြင်ထားတာမို့ အမြဲပဲ မကောင်းဖက်ကနေ ကြည့်လေ့ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ မကောင်း မြင်ဝါဒလားတဲ့။ အလှူတရားဆိုတာ ဘုရားသခင်က လူသားတွေ ခံစားဖို့ ဖန်ဆင်းပေးထားတာ ဖြစ်လို့ ခံစားကောင်း ပါတယ်လို့ သူက ပြောပါတယ်။ စိတ်ပညာအလိုအရ သူခက်ခံစားဖို့ ငြင်းဆိုတာဟာ ပုံမှန်စိတ်ထား မဖြစ်နိုင် ဘူးလို့လဲ ပြောပါတယ်။ အလှူတရားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် ဟောကြားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ သူနား လည်ထားတာနဲ့ တူပါသလား။

စီစီ ခင်လှ

လက္ခဏာရေး သုံးပါး

မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ အတ္တကောင်မရှိဆိုတဲ့ လက္ခဏာရေး သုံးပါးကို ရှေ့တန်းတင် ဟောကြားလို့ ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ အလှူတရားကို အသိအမှတ်မပြု၊ မကောင်းမြင်ဝါဒပဲ ဖြစ်မယ်လို့ မှတ်ချက်ပြုရင် ဗုဒ္ဓဝါဒကဆိုလိုတဲ့ အမှန် တရားနှင့် ဝေးသွားပါလိမ့်မယ်။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်က 'ဤရုပ်ခန္ဓာကိုယ်မှာ အတ္တ (ပိညာဉ်ကောင်) မရှိ။ ဤ ရုပ်ခန္ဓာဟာ ငါဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်စေလို့ အမိန့်ပေးလို့လဲ မရ။ ဒါကြောင့် ဤရုပ်ခန္ဓာဟာ အမြဲမရှိ။ ဆင်းရဲသဘာဝ ရှိတယ်'လို့ ဟောပါတယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ အလိုအရ မတည်မြဲခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်းဆို တာ အရာခပ်သိမ်းတို့ရဲ့ ရှောင်လွှဲမရတဲ့ သဘာဝပါပဲ။

ဒုက္ခအမှန်တရား

ဒီလောကမှာ ဒုက္ခတည်ရှိနေတာဟာ အမှန်တရားပဲ။ ဒုက္ခမရှိဘူးလို့ ငြင်းဆိုရင်လဲ ပုံမှန်စိတ်ထားတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ လူတွေဟာ သက်ရှိ သက်မဲ့တွေကို နှစ် သက်စွဲလမ်းရာက ရယူပိုင်ဆိုင်ပြီး တည်မြဲနေစေချင်တယ်။ ဒါကြောင့် သက်ရှိသက်မဲ့တို့ရဲ့ အမှန်သဘာဝကို သိအောင် စဉ်းစားဆင်ခြင်ဖို့ ငြင်းဆိုလို ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပျက်စီးဆုံးရှုံးတာ၊ ကွေကွင်းရတာတွေကို လက်ခံလိုစိတ် မရှိဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်ဝတ္ထုတို့ရဲ့ ရှင်သန်တည်မြဲရေးကို မျှော်လင့် တောင့်တရင်း အချိန်ကာလကပဲ သတ္တဝါတွေကို ဝါးမျို သွားပါတယ် (ကာလော ယသတိ ဘူတာနိ)။ အရက်ဦး နှင်းစက်ရဲ့ သစ်လွင် လတ်ဆတ်မှုဟာ နေထွက်ချိန် မတိုင်ခင်ပါပဲ။ ပျိုခြင်း ဒုက္ခခြင်း၊ ဟောင်းခြင်း သစ်ခြင်း ဆိုတာ ပြောင်းလဲမှုရဲ့ သွင်ပြင်တွေပဲ မဟုတ်ပါလား။

သဘာဝတရားတွေကို အဲဒီလိုအရှိအတိုင်း မသိ မြင်သေးလို့ မိမိ စိတ်ကို ကောင်းကောင်း မထိန်းနိုင်ဘဲ ဘယ်အရာဝတ္ထုကိုမဆို တပ် မက်စွဲလမ်းရင် ဆင်ရဲဒုက္ခ ဖြစ်ရတယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ ဒါဟာ လက္ခဏာရေးသုံးပါး ဒေသနာက ဖော်ပြ တဲ့ ဗုဒ္ဓအလို ဘဝနှင့်လောကကို ရှုမြင်ပုံ ဖြစ်ပါတယ်။

အလှူတရား

တစ်ခါမှာ ပသေနဒီ ကောသလမင်းက မြတ်ဗုဒ္ဓကို 'အရှင်ဘုရားရဲ့ တပည့်မဟုတ်ဘဲ သမဏပြဟ္မဂ္ဂ အချို့ဟာ ပိန်လို့ချည့်နဲ့၊ အသားအရေ မွဲခြောက်ပြီး ခန္ဓာ တစ်ကိုယ်လုံး အကြော ပြိန်းပြိန်း ထနေကြပါတယ်။ ကြည့်ရှုသူ လူအပေါင်းရဲ့ အမြင်အာရုံကို မဖမ်းစားနိုင် ကြပါဘူး (န စက္ခါ ဗန္ဓန္တိ ဇနဿ ဒဿနာယ)'လို့ လျှောက်ဖူးပါတယ်။ အလှူတရားဆိုတာ ကြည့်ရှုသူကို နှစ်သက်စေတဲ့ အရာလို့ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုနိုင်ပါတယ်။ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းဖို့၊ ယဉ်ကျေး ဖော်ရွေပြီး ကြည်ညိုဖွယ် ဖြစ်အောင် နေထိုင်ပြုမူဖို့ ရဟန်းတော် တွေကို မြတ်ဗုဒ္ဓ သင်ကြားပါတယ်။

မိမိနေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို နှစ်လိုဖွယ်ဖြစ် အောင် ထိန်းသိမ်းဖို့ စည်းကမ်းတွေလဲ ချမှတ်ပေးပါ တယ်။ နိမ့်ကျ ရွံရှာဖွယ် အမူအကျင့် ပုံစံတွေနဲ့ စိတ် ပိုင်းဘဝကို မြင့်တင်ဖို့ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် မညွှန်ကြားပါဘူး။ ဗုဒ္ဓဟာ အလှူတရားကို လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလှူတရား တည်ရှိရာ ပုဂ္ဂိုလ်ပစ္စည်း တို့ရဲ့ သဘာဝမှန်ကို အရှိအတိုင်း နားမလည်ရင် အလှူ တရားက ပူပန်ဆင်းရဲမှုတွေကို ယူဆောင်လာတယ်လို့တော့ မြတ်ဗုဒ္ဓ သတိပေးပါတယ်။

သဘာဝမှန်ကို သိခြင်း

သက်ရှိတွေမှာ အလှူတရားဟာ အကန့်အသတ်နှင့် သာရှိခဲ့ရင် အလှူပိုင်ရှင်ဟာ လောဘနှင့် ဂုဏ်မာန မြင့် မောက်တယ်။ အလှူတည်ရှိတဲ့ အရာဟာ ထူးခြားပြီး လွယ်ကူစွာမရနိုင်ရင် လူဟာ အလှူတည်ရာကို ကိုယ်ပိုင်ပြုဖို့ ရှန်းကန်လိုတယ်။ အလှူပစ္စည်းကို မပိုင်ဆိုင်နိုင် သူတွေဟာ ပိုင်ဆိုင်သူတွေအပေါ် ထားရှိတဲ့ မနာလိုမှု ရန်စောင်မှုတွေကို တွန်းလှန်ဖို့ ကြိုးမားတဲ့ စိတ်ဓာတ် ခွန်အားနှင့် သတ္တိတွေ လိုပေမယ်။

အလှူတရားဟာ နှင်းဆီပန်းလိုပါပဲ။ မသုံးတတ်ရင် ဆူးစူးမယ်။ အလှူတရားကို အတ္တလွန်ဆန္ဒနဲ့ ဆုပ်ကိုင်ရင် လူ့တန်ဖိုး ပျက်ယွင်းပြီး ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်နိုင်မှုအဆင့် လျော့ကျသွားနိုင်တယ်။ သိမ်းငှက်တစ်ကောင် သားတစ်ကို ကိုက်ချီ ပျံလွှား နေတုန်း အခြားသိမ်းငှက်တွေ ပိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ခံရလို့ သားတစ်ကို လွှတ်ချ လိုက်ရပုံ၊ နောက်တစ်ကောင်က ကျသွားတဲ့ သားတစ်ကို ထိုးသုတ်တော့ သူလဲ တိုက်ခိုက်ခံရပြန်ပုံကို သတိပြုမိတဲ့ အရှင် ပတ္တမဟာ'လောကီ အာရုံတွေဟာ ဒီသားတစ်နဲ့ တူတာပဲ။ လူတိုင်းနှင့် ဆိုင်ပြီး နာကျင်ခံခက်မှုတွေနှင့် ပြည့်လျှမ်းနေပါကလား' လို့ အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်ရင်း ကြိုးစားပြီး တရားအား ထုတ်လို့ အဲဒီနေ့မှာပဲ ရဟန္တာဖြစ်သွားခဲ့တယ်။

ဗုဒ္ဓဝါဒီဟာ အလှူတရားကို မိမိရဲ့ စိတ်ခံစားမှုအရ ကြိုက်ခြင်း မကြိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းတရား အဖြစ်မှ ရှောင်ရှားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အာရုံငါးပါးနဲ့ မြင်တွေ့ခံစားနိုင်တဲ့ အလှူတရားကို အသိအမှတ် ပြုပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာ ဒီအလှူတရားရဲ့ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း သဘာဝကိုပါ ရှုမြင် လက်ခံခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရဟန္တာတို့ရဲ့ စိတ်အာရုံ

ဗုဒ္ဓဝါဒီဟာ 'ဖြစ်ပြီးနောက် ပျက်သုံးခြင်း သဘာဝရှိတယ်'ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဒေသနာကို သတိရပြီး အလှူတရားကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းစွာ ရှုမြင်ပါတယ်။ နှစ်သက်မြတ် နိုးမှုတို့ စုပေါင်းရာ အလှူပစ္စည်းတွေကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ အလိုရမ္မက်တွေနဲ့ တင်းကျပ်စွာ လွှမ်းခြုံမထားဖို့ စိတ်ကိုထိန်း ချုပ်ပြီး ဗုဒ္ဓတပည့်ဟာ မိမိရဲ့ ဘဝ နေနည်းကို တည့် မတ်အောင် ကြိုးစားပါတယ်။ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့ အရှင်သဗ္ဗက မထေရ်ဟာ မိမိနေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ဘာသာဝ အလှူတရားအပေါ် ထူးခြားတဲ့ စိတ်အာရုံခံစားမှုကို ပရိသတ်အလယ်မှာ ဒီလို ခြောက်ဟန့်ပါတယ် 'တိမ်မုန်တိုင်းတို့ စိတ်ရိုင်း ထချိန်၊ တောင်ပုံဖြူ ဥဗျိုင်းငှက်တို့ အိပ်တန်းဖက်ဆီ အသော့နှင်တုန်း၊ အဇကရဏီမြစ်ဟာ အလှူဆုံးပေါ့'။

ဓုတင် ဇေတဝန်ရ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးလဲ 'တိမ်ညိုအထွတ် ပြာသာဒ်ဆောင်ပမာ တောင်ပြာ တန်းတွေအကြား ညသန်းခေါင်ယံ ဆင်တွန် သံ ကြားရတော့ တကယ့် အထူးခြားဆုံးပါပဲ'လို့ ပရိသတ် အလယ်မှာ ခြောက်ဟန့်ပါတယ်။

နေပြည်တော်ကို ပြန်ကြွားဖို့ ရဟန္တာ အရှင်ကာဠုဒါယီမထေရ် မြတ်ဗုဒ္ဓကို လျှောက်ပုံက 'အိုးဝေ အိုးဝေ၊ တောင်ထိပ်ဗွေဥ၊ ထွေထွေထူးထူး၊ တွန်ရင့် ကျူးလျက်၊ ရွှင်မြူးပါကြ၊ ဥဒေါင်းလှတို့၊ ဖိုမ ခေါ်ကာ၊ က ကြပါသည် မဟာဝီရ အင်္ဂီရသာန် သမယော'တဲ့။ (မဟာဝီရ၊ လုံ့လသခင် ချစ်သူျင်ဘုရား သုံးလူဖျား။ အင်္ဂီရသာန်၊ ခြောက်လှုံ့ရောင်ဝါ ခြက်စကြာနှင့် သစ္စာထွန်းလစ် တို့သူျင်ချစ်၏။ သမယော၊ လမ်းဆက်တဖော် ရှုလင့်မျှော်သည် ပြည်တော် ကူးသင့်ချိန်ပါဘုရား။)

ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေရဲ့ နှလုံးသားခံစားမှုကို တုံ့ပြန်ပုံတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုခံစားရာမှာ နားလည်မှုနှင့်ညီမျှမှု ရှိပါတယ်။ အလှူ ပျောက်ဆုံးလို့ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် ဝန်တိုခြင်းတွေ သူတို့ သန္တာန်မှာ မရှိပါဘူး။ သေးသိမ် ယုတ်ညံ့တဲ့ ပဋိပက္ခတွေ ကင်းဆိတ်တဲ့ စိတ်ရှိရင် လူဟာ ရောင့်ရဲမှုနှင့် အပန်းပြေမှုကို ရရှိပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဝါဒီဟာ ကြုံတွေ့သိရှိ ခံစားမှုလောကကို ပိတ်ကာဖို့ နံရံတံတိုင်း ခြားမထားပါဘူး။ ခံစားမှုနယ်ပယ် အတွင်းမှာပဲ တည်ရှိပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဝါဒက သင်ပြ တဲ့ ပြောင်းလဲမှုနှင့် မဆုံးသံသရာ ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူသားတို့ရဲ့ ကျေနပ်နှစ်သက်မှုကို မြင့် တင်ပေးနိုင်တဲ့ အလှူတရားကို သတိပညာချွန်းနဲ့ အုပ်ပြီး ခံစားဖို့ မငြင်းပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒကို အဆုံးမြင်ဝါဒလို့ လုံးဝ မဆိုနိုင်သလို အားလုံး အကောင်းမြင်ဝါဒ သက်သက်လဲ မဟုတ်ပါဘူး။ □

